

γλαυξ ἐνεδρεβούσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ ὕψους τῶν ἀέρων. Προσθετέα εἰς ταῦτα πολλά θαλάσσια πτηνὰ, ὧν ἡ τροφή εἰς τὰ παράλια εἶναι ἀφθονωτέρα ἢ τῶν πτηνῶν τῆς ξηρᾶς.

Φαίνεται ὅτι ἡ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μεγάλη ἀπομάκρυνσις τῆς γραμμῆς τοῦ πάγου ἀπὸ τῆς παραλίας ἐπενεργεῖ ἰσχυρῶς ἐπὶ τῆς διανομῆς τῶν φυτῶν ἐν τῇ ἀνατολικῇ Γροελλανδίᾳ· ἄλλως δὲν θὰ ἐξηγείτο ἡ πλουτία βλάστησις τοῦ ἐσωτερικοῦ. Οἱ πάγοι τῆς θαλάσσης ἐξασκοῦσιν ἐπὶ τῶν παραλίων ἐνέργειαν καταψυκτικὴν, ἐνῶ ἡ μεγάλη ἀπορρόφησις θερμότητος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους διεγείρει τὴν ζωὴν τῶν φυτῶν. Ἡ κατάστασις τοῦ κλίματος ἀποδεικνύεται κατὰ τὸ θέρος τοσοῦτον ὠφελιμωτέρα εἰς τοὺς διαφόρους σταθμοὺς, καθόσον ἡ ἄνευ χιόνος ἐπιφάνεια εἶναι μεγαλύτερα, ἢ δὲ ἐξωτερικὴ γραμμὴ τῶν θαλασσίων πάγων εἶναι ἀπωτέρα. Ἡ ἐπιβλαθὴς ἐπενέργεια τῶν πλησίον θαλασσῶν ἐπὶ τὴν βλάστησιν τῆς πολιτικῆς ζώνης ἀποδεικνύεται πανταχοῦ ἐν τοῖς ἀπωτάτοις ὁρίοις τῶν δένδρων. Ἐν Σ.Θηρίᾳ, μ' ὅλην τὴν κατὰ μέσον ὄρον θερμοκρασίαν τῶν βαθμῶν ἑκατοβάθμων, τὸ ὄριον τῶν δένδρων ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Λένα καὶ τοῦ Σατάγκα ὑψοῦται εἰς 72 1)2 βαθμοὺς πλάτους, ἐνῶ ἡ Ἰσλανδία, ἡ ἔχουσα μᾶλλον συγκερασμένον κλίμα, ὑπὸ τὸ πλάτος 65 βαθμῶν καὶ μετὸ τὸ ἰσόθερμον + 1 βαθμοῦ, δὲν παρουσιάζει πλέον δένδρα. Καὶ εἰς τὴν μεσημβρινὴν ἐσχατιάν της, εἰς 60 βαθμῶν πλάτος, ἡ Γροελλανδία μόλις δεικνύει ἱχνη δενδροειδοῦς βλαστήσεως. Ἐννέα εἶδη ξυλωδῶν ἐσημείωσαν οἱ Γερμανοί, ἥτοι τὴν *Οκταπέταλλον Δρυάδα*, τὴν *Ἀρετοστάφυλον*, τὸ *Λαπωνικόν Ροδόδευδρον*, τὴν *Τετράγωνον Ἀνδρομέδαρ*, τὴν *Ἀρχατικὴν Salix*, τὴν *Vaccinium uliginosum*, τὴν *Μέλαιραν Ἐμπετρον*, τὴν *Betula nana*.

Τὰ πλεῖστα τῶν γροελλανδικῶν φυτῶν ὑπάρχουσι καὶ ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ, πλὴν περισσώτερα εἶναι τὰ εὐρωπαϊκά. Μ' ὅλην τὴν γεωγραφικὴν θέσιν της, ἡ Γροελλανδία ὡς πρὸς τὴν βλάστησιν προσεγγί-

ζει ἰδίως τὴν Εὐρώπην, διότι μόλις ἀπαντῶνται 6 ἀμερικανικὰ φυτὰ, μὴ παρατηρηθέντα ἔτι ἐν Εὐρώπῃ ἢ ἐν Ἀσίᾳ.

Ἡ ἐκθεσις τῶν σοφῶν Γερμανῶν εἶναι ἀληθὴς θησαυρὸς γνώσεων καὶ παρατηρήσεων ἐπιστημονικῶν, διότι, ὡς εἵπομεν, περὶ πάντων διαπραγματεύεται.

Γ. Ε. Ρ.

Τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν τοῦ ἀξιοτίμου διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς, Κ. Ἀλβέρτου Δυμών, ἐθεωρήσαμεν ἀξίαν δημοσιεύσεως ἐν τῷ περιοδικῷ τοῦ Συλλόγου πρῶτον ὡς περιέχουσαν ἐμβριθεῖς σκέψεις περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ δεύτερον ὡς ἀναγγέλλουσαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ προσεχῇ ἐκδοσιν σπουδαίου ἔργου, ἐνδιαφέροντος τὸν ἑλληνισμόν ἐν γένει, ὅπερ προθύμως συνιστῶμεν ἀπὸ τοῦδε τοῖς ἀπανταχοῦ ὁμιγε νέσιν· ἐπὶ τέλους δὲ ὡς ἐκφέρουσιν κρίσεις ἀξίας μελέτης ἐπὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἀρχαιοτήτων καὶ ἄλλων ὁμοίων ἔργων.

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον Πρόεδρον τοῦ
Φιλεκ. Συλλόγου Ὁμήρου.

Ἀθήνησι τῇ 23 Ἀπριλ. 1876.
Γαλλικὴ Σχολή.

Κύριε Πρόεδρε,

Τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἀπὸ τῆς 3ης Ἀπριλίου εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ πέμψητε, ἔλαβον μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ σώματος τοῦ περιοδικοῦ Ὁμήρου, καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῇτε τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστήσεις μου διαβιβάζοντες αὐτὰς καὶ πρὸς τὸ σωματεῖον οὗτινος προΐστασθε. Ἡ διακαεστέρᾳ ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ διατελῶ ἐν γνώσει τῶν ἐνεργειῶν, αἵτινες καταβάλλονται πρὸς διάδοσιν τῶν φώτων, καὶ πέποιθα ὅτι ἡ πρὸς τοῦτο ὥθησις ὁσημέραι ἐπιτεινομένη θέλει ἀναντιρρήτως ἀποφέρει ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καρποὺς ἀγλαοὺς, ἱκανοὺς νὰ κινή-

σωσι τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν.

Τὰ πολυάριθμα συγγράμματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὰ δημοσιευθέντα ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ καὶ ἐν αὐτῇ ἔτι τῇ Ἑλλάδι, εἰσὶ δυστυχῶς ὀλίγον γνωστά. Ἡ Εὐρώπη ἀγνοοῦσα αὐτὰ στερεῖται εἰδήσεων πολυτίμων, δυναμένων νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν καθ' ὅλα πρόοδον τῆς ἐπιστήμης· οὐχ ἥττον ὅμως ἐκτιμᾷ τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων. Ἰνα συμπληρώσω δὲ τὸ κενὸν τοῦτο, ὅπερ πρὸ πολλοῦ παρετήρησα, προτίθεμαι νὰ δημοσιεύσω ἀπὸ τῆς ἱεῖς τοῦ προσεχοῦς Ἰαννουαρίου *Ἐπιθεώρησιν Ἑλληνικῆς Ἀλληλογραφίας* (*Revue de Correspondance hellénique*), περιέχουσιν ὅσον ἔνεστιν ἀκριβεστέρως εἰδήσεις περὶ τῶν ἔργων πάντων τῶν Ἑλλήνων τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν μελέτην τῆς ἱστορίας, τῆς ἀρχαιολογίας καὶ τῆς φιλοσοφίας. Ἐπὶ τῷ αὐτῷ δὲ τέλει συνέστησα ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ παρόντος μηνὸς σύλλογον, οὗ τινος σκοπὸς θέλει εἶσθαι ἡ μελέτη τοιούτων συγγραμμάτων. Τὸ πρόγραμμα, ἐν ᾧ θέλω ἐκθέσει τὰς ἀπλουστάτας ταύτας ιδέας, θέλει προσεχῶς δημοσιευθῇ, καὶ θέλω σπεύσει νὰ ἐξαποστείλω αὐτὸ μετὰ τῆς *Ἐπιθεωρήσεως* πρὸς τὸν σύλλογον Ὀμηρον.

Συμφωνῶ καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὴν γνώμην ἣν ἔδωκεν ὑμῖν ἐν ἔτει 1874 ὁ Κ. Φουκᾶρ, ὅτι ὁ καταλληλότετος τρόπος τοῦ νὰ καταστήσῃ τις γνωστὴν ἐπιγραφὴν τινὰ εἶναι τὸ νὰ λάβῃ τὸ ὁμοιότυπον αὐτῆς. Καὶ ἂν ἀκόμη δυνήθῃ νὰ τὴν ἐξηγήσῃ ἐντελῶς, ἢ ἐκτύπωσις αὐτῆς δὲν εἶναι ἀνωφελής. Ἡ βιβλιοθήκη τῆς ἐν Σμύρνῃ Εὐαγγελικῆς Σχολῆς δύναται νὰ σχηματίσῃ πλουσιωτάτην συλλογὴν τοιούτων ὁμοιοτύπων διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν πλησιοχώρων μερῶν. Ἔστὲ δὲ βέβαιοι ὅτι ἤθελον χρεωστῆ πρὸς ὑμᾶς μεγίστην εὐγνωμοσύνην, ἂν εὐπρεστῆσθε ἐνίοτε νὰ μοι πέμψητε ἀντίτυπα τῶν ὁμοιοτύπων τῶν νεωστὶ ἀνακαλυπτομένων ἐπιγραφῶν, ἃς θέλω δημοσιεύει ἐν περιπτώσει μόνον καθ'

(ΟΜΗΡΟΣ ΦΥΛ. Ε΄.)

ἣν τὰ περὶ τὰς τοιαύτας μελέτας ἐνταῖθα μὲλη τοῦ συλλόγου εὐαρεστηθῶσι νὰ μοι ἐπιτρέψωσι.

Πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις ἐκδότην μου ἔγραψα νὰ πέμψῃ πρὸς ὑμᾶς διάφορα συγγράμματα καὶ ὑπομνήματά μου, ἅτινα ἐλπίζω ὅτι ὁ Σύλλογος θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ δεχθῇ ὡς δαίγμα τῆς συμπαθείας μου πρὸς τὸν σκοπὸν ὃν ἐπιδιώκει, καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης μου διὰ τὰς πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ τὰς ἐπιστήμας ἐκδουλεύσεις του.

Δέχθητε, Κύριε Πρόεδρε, τὴν εὐκρινῆ ἐκφράσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Albert Dumont.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἀρσενικοφάγοι.—Ὁ διδάκτωρ Κνάπ πρὸ μικροῦ παρουσίασεν εἰς σύνοδον ἐπιστημόνων ἐν Γράτς (Στυρία) δύο Στυρίου τρώγοντας ἀρσενικὸν καὶ ἔδωκε περιέργους περὶ αὐτῶν πληροφορίας. «Δυσχερὲς, εἶπε, νὰ ὀρίσῃ τις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀρσενικοφάγων, ἀλλ' εἰμὶ πεπεισμένος ὅτι πλείστοι τοιοῦτοι ὑπάρχουσιν ἐν Στυρίᾳ· εἰσὶ δὲ πρὸ πάντων ἱπποκόμοι, ὑπηρέται κρεοπωλῶν καὶ ὑλοτόμοι· εὗρηνται προσέτι καὶ γυναῖκες. Πολλοὶ τούτων δεκαεπταετῆς ἢ δεκαοκταετῆς ἤρχισαν νὰ τρώωσιν ἀρσενικὸν καὶ ἐξηκολούθησαν πράττοντες τοῦτο μέχρι γήρατος· δι' ἰσχυρίζονται δὲ ὅτι τὸ ἀρσενικὸν προφυλάττει τὸν λαμβάνοντα κατὰ πάσης ἀσθενείας καὶ καθιστᾷ αὐτὸν ὑγιῆ, ὅτι εἶναι ἱατρικὸν κατὰ τῆς δυσπνοίας καὶ ὅτι βοηθεῖ τὴν πέψιν. Κυνηγός τις (ἐκ τῶν παρανόμως θηρευόντων), τρώγων ἐνώπιόν μου ἀρσενικόν, μ' εἶπεν ὅτι ὡς ἐκ τῆς ἔξω ἀπέκτησε τὸ θάρρος τοῦ ν' ἀνανεόνη τὰ πειράματά του. Πραγματικῶς δὲ οἱ ἀρσενικοφάγοι φαίνονται ἀπολαμβάνοντες καλὴν ὑγίειαν καὶ εἶσιν εὖρωστοι· τινὲς φθάνουσιν εἰς ἔσχατον γῆρας. Εἰς Τσάϊρουγ εἶδον ἀνδρακέα ἐβδομήκοντα καὶ ἐπέκεινα ἔτων, εὖρωστότατον καὶ εὐφυῆ, ὅστις,